

DECYZJA RADY (UE) 2019/862**z dnia 14 maja 2019 r.****w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), oraz uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum WCPFC**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2005/75/WE ⁽¹⁾ Unia zawarła Konwencję o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku ⁽²⁾ (zwana dalej „konwencją WCPF”), na mocy której utworzono Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC).
- (2) WCPFC jest odpowiedzialny za zarządzanie i ochronę zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją WCPF. WCPFC przyjmuje środki ochrony i zarządzania w celu zapewnienia długoterminowej stabilności zasobów ryb masowo migrujących w obszarze objętym konwencją WCPF oraz promowanie ich optymalnego wykorzystania. Takie środki ochrony i zarządzania mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ stanowi, że Unia zapewnia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia stosuje podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja zasobów morza odbudowywała i zachowywała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia stosuje środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspiera rozwój wiedzy i opinii naukowych, stopniowo eliminuje odrzuty, promuje metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, unikania i ograniczania w jak największym stopniu przypadkowych połowów oraz do połowów charakteryzujących się niskim wpływem na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.
- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz i ilości tworzyw sztucznych w morzach, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach WCPFC w latach 2019–2023, ponieważ środki WCPFC w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾ i (WE) nr 1224/2009 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽⁶⁾.
- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach WCPFC, jest określone w decyzji Rady z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC). Należy uchylić tę decyzję i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym konwencją WCPF oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami WCPFC lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach WCPFC, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi dokonywanemu przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia WCPFC w 2024 r.

Artykuł 4

Uchyła się decyzję Rady z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz. U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC)

1. ZASADY

W ramach WCPFC Unia:

- a) działa zgodnie z celami i zasadami Unii realizowanymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), w szczególności poprzez stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz dzięki celom dotyczącym maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby wspierać wdrażanie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem, unikać przypadkowych połowów i w jak największym stopniu je ograniczać, stopniowo eliminować odrzuty, a także aby zminimalizować wpływ działalności połowowej na ekosystemy morskie i ich siedliska, jak również aby poprzez promowanie opłacalnego ekonomicznie i konkurencyjnego unijnego rybołówstwa, zapewniać odpowiedni standard życia osobom zależnym od działalności połowowej i uwzględniać interesy konsumentów;
- b) pracuje na rzecz odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron w fazie przygotowywania środków WCPFC i zapewnia zgodność środków przyjmowanych w ramach WCPFC z konwencją WCPFC;
- c) zapewnia, by środki podejmowane przez WCPFC były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r., porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1995 r. w sprawie ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi oraz Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 1993 r., a także porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2009 r. o środkach stosowanych przez państwo portu;
- d) propaguje stanowiska spójne z najlepszymi praktykami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w tym samym obszarze;
- e) dąży do spójności i osiągnięcia synergii z unijną polityką w ramach dwustronnych stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa oraz zapewnia spójność z innymi politykami, zwłaszcza w zakresie stosunków zewnętrznych, zatrudnienia, środowiska, handlu, rozwoju, badań naukowych i innowacyjności;
- f) zapewnia przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii;
- g) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾;
- h) dąży do stworzenia dla floty unijnej równych warunków na obszarze objętym konwencją, w oparciu o takie same zasady i normy jak w obowiązującym prawie Unii, oraz do promowania jednolitego stosowania tych zasad i norm;
- i) działa zgodnie z konkluzjami Rady ⁽²⁾ w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” ⁽³⁾, propaguje środki na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności WCPFC oraz, w stosownych przypadkach, poprawy jej zarządzania i wyników (w szczególności w dziedzinie nauki, zgodności z przepisami, przejrzystości i podejmowania decyzji) jako wkład w zrównoważone zarządzanie oceanami we wszystkich jego aspektach;
- j) promuje koordynację między RFMO a regionalnymi konwencjami morskimi oraz współpracę z organizacjami światowymi, stosownie do przypadku, w ramach ich mandatów i w razie potrzeby;
- k) rozwija, w stosownych przypadkach, podejście wspólne z innymi RFMO, w szczególności z tymi, które są zaangażowane w zarządzanie rybołówstwem w tym samym obszarze;
- l) promuje koordynację i współpracę z innymi RFMO odpowiedzialnymi za połowy tuńczyka w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności poprzez reaktywację tak zwanego procesu z Kobe w ramach RFMO odpowiedzialnych za połowy tuńczyka, i rozszerzenie tego procesu na wszystkie RFMO.

⁽¹⁾ Dok. 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁽³⁾ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

W stosownych przypadkach Unia stara się wspierać podejmowanie przez WCPFC działań, takich jak:

- a) środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją WCPF w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową, w tym środki dotyczące całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot, nakładu połowowego lub zdolności połowowych w przypadku żywych zasobów morza podlegających regulacjom WCPFC, co pozwoliłoby osiągnąć lub utrzymać produkcję na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu najpóźniej do 2020 r. W razie konieczności, do tych środków ochrony i zarządzania włącza się środki szczególnie dotyczące stad dotkniętych przełowieniem tak, aby presja połowowa utrzymana była na poziomie zgodnym z dostępnymi uprawnieniami do połowów;
- b) środki mające na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymanie i eliminowanie na obszarze konwencji, w tym umieszczenie w wykazie statków NNN;
- c) środki mające na celu intensyfikację gromadzenia danych naukowych dotyczących zasobów rybnych i promowanie lepszej współpracy między sektorem i naukowcami;
- d) środki monitorowania, kontroli i nadzoru w obszarze obowiązywania konwencji WCPF w celu zapewnienia skuteczności kontroli i zgodności ze środkami przyjętymi przez WCPFC;
- e) środki mające na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na różnorodność biologiczną mórz oraz ekosystemy morskie i ich siedliska, w tym: środki służące zmniejszeniu zanieczyszczenia morza i niedopuszczaniu do wyrzucania tworzyw sztucznych do morza oraz ograniczeniu wpływu tworzyw sztucznych obecnych w morzu na różnorodność biologiczną mórz i ekosystemy, środki ochrony wrażliwych ekosystemów morskich znajdujących się na obszarze objętym konwencją WCPF i zgodne z tą konwencją oraz środki, których celem jest zapobieżenie w jak największym stopniu przypadkowym połowom oraz ich ograniczenie, zwłaszcza w odniesieniu do wrażliwych gatunków morskich, jak również stopniowe wyeliminowanie odrzutów;
- f) środki zarządzania stosowaniem urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD), szczególnie poprzez usprawnienie gromadzenia danych, dokładne określenie liczby FAD oraz śledzenie i monitorowanie ich stosowania, środki służące zmniejszeniu wpływu na wrażliwe stada tuńczyka, złagodzeniu ich potencjalnych skutków dla gatunków docelowych i niedocelowych, jak również dla ekosystemu;
- g) środki służące zmniejszeniu wpływu porzuconych, zagubionych lub w inny sposób wyrzuconych do oceanu narzędzi połowowych oraz mające na celu ułatwienie identyfikacji i odzysku takich narzędzi oraz służące zmniejszeniu ich udziału w odpadach morskich;
- h) środki mające na celu zakaz połowów służących jedynie do pozyskiwania płetw rekinów oraz ustanowienie wymogu wyładunku wszystkich rekinów ze wszystkimi płetwami naturalnie połączonymi z korpusem;
- i) zalecenia, w stosownych przypadkach oraz w zakresie dozwolonym w ramach odpowiednich dokumentów statutowych, wspierające wdrażanie Konwencji dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
- j) dodatkowe środki techniczne w oparciu o opinie organów pomocniczych i grup roboczych WCPFC.

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku

Przed każdym posiedzeniem WCPFC, kiedy organ ten ma podjąć decyzje mające skutki prawne dla Unii, należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze informacje naukowe i inne istotne informacje przekazane Komisji Europejskiej, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i w oparciu o te informacje Komisja Europejska przekazuje Radzie z odpowiednim wyprzedzeniem przed każdym posiedzeniem WCPFC pisemny dokument zawierający proponowane elementy określające stanowisko Unii do dyskusji i w celu zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być przedstawione w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia WCPFC nie będzie możliwe – również na miejscu – osiągnięcie porozumienia w sprawie uwzględnienia w stanowisku Unii nowych elementów, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym.
